

[C. J. F. Sven.]

det andet høje Ting, ikke sætter Springfyre som det ærede Medlem Hr. Bomholt ind
.....

Formanden: Jeg maa paatale det ærede Medlems Udtryk Springfyre.

C. J. F. Sven: ... politisk ... saa vilde det være naturligt, for at det andet høje Ting ikke skulde blive det, det ærede Medlem mente, det var, at man satte yngre Mennesker, lad mig sige det saaledes, ind. Men hvad gør man fra Socialdemokratiets Side? Vi kan let være enige om, at det er hæderværdige Gubber, man ogsaa fra det Partis Side mener bør betroes de ansvarsfulde Poster i det andet høje Ting.

Rager: Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det viser, at den højtærede Minister med nødvendig Agtpaaagivenhed følger Udviklingen indenfor det nuværende Samfund, hvor vi ser, at den industrielle Udvikling og de tekniske Forhold efterhaanden har bragt det med sig, at man maa regne med, at der til Tider vil være en større og til andre Tider en mindre Reserve, der under de nuværende Forhold vil have vanskeligt ved at klare sig. Det forekommer mig udmærket, at disse Forhold føres ind under faste Regler, og at der til Støtte for de Mennesker føres Kontrol med de Steder, hvor de kan opnaa de minimale Livsgoder, som man er nødt til at sørge for, at de faar til Opretholdelse af Livet.

Jeg har ved anden Behandling udtalt min Anerkendelse af det frivillige filantropiske Arbejde, der er gjort her; men efterhaanden som Opgaven vokser, kan det ikke nytte, at det bliver filantropisk Filigranarbejde dér, hvor der kræves den Orden, som kun Samfundet i Virkeligheden kan skaffe til Veje. Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag giver Muligheder for at etablere det, der er nødvendigt; men det er jo paa ingen Maade saaledes, at Forslaget i sig selv har accelererende Kraft overfor Bygning af Herberger eller noget saadant. Bemærkninger i den Anledning kan man ganske se bort fra.

Ved anden Behandling udtalte det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sit Misbehag med, at der fra min Side skulde være faldet, hvad det ærede Medlem kaldte for banale Vittigheder. Ja, om Smagen kan der diskuteres. Men een Ting kan der ikke diskuteres om, og det er, at jeg den Dag udtalte mig overfor Venstres Forslag gennem

denne Vittighed, den være saa mere eller mindre banal, saa elskværdigt, som det overhovedet var mig muligt at stille mig overfor det Ændringsforslag, som jeg med fuld Ret kunde have betegnet med ganske andre Ord, end jeg benyttede ved den Lejlighed.

Socialministeren (Steincke): Uden paa nogen Maade at have Lyst til at blande mig i Diskussionen om, hvorvidt Landstinget politisk talt kan betragtes som de Gamles By og Folketinget som en Børnehave, maa jeg dog protestere, og protestere paa det alvorligste, mod, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti betragter mig som en hæderværdig Gubbe. (*C. J. F. Sven:* Er det hæderværdig?). At det ærede Medlem betragter mig som hæderværdig, vidste jeg i Forvejen, det var derfor, jeg lagde Vægt paa Ordet Gubbe.

I øvrigt vil jeg gerne have Lov til at sige om denne Sag, at dens Behandling er jo blevet lidt ejendommelig. Da jeg paa Grundlag af det Materiale, der forelaa, en omhyggeligt udarbejdet Betænkning af en Kreds af særligt sagkyndige Mænd, der kender de hjemløses Forhold, fremsatte dette Lovforslag her i Tinget for under Hensyn til den stadig stigende Arbejdsløshed og Hjemløshed at opnaa, at det høje Folketing behandlede dette Lovforslag som et Kriseforslag, saa skete der det, at man overhovedet undtog det fra denne Behandling. Derved opnaaede man den Gang — eller man kan ikke sige opnaaede, for det var vel ikke tilsigtet, men derved opnaaedes det Resultat, at denne Sag blev undergivet en virkelig første Behandling. Og ved anden Behandling er der i Virkeligheden givet Svar paa alle de Udtalelser, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremsatte i Dag i Form af et Indlæg, der hørte hjemme under Sagens første Behandling.

Jeg føler mig derfor ikke fristet til paa det nuværende Tidspunkt, og efter alt hvad der er foregaaet, at begynde igen at polemisere mod det ærede Medlem, hvis Taktik i Dag var saa iøjnefaldende, nemlig til Forsvar for Venstres ganske intetsigende Forslag at pille alt det ud af Betænkning og fremkomne Skrivelser fra forskellig Side, som gik imod mit Forslag, og tie stille om alt det, ogsaa fra de Sider, det ærede Medlem politisk og kirkeligt tilhører, som talte til Fordel for mit Forslag. Det interesserer mig ikke særligt paa dette Trin af Sagen at tage nogen Diskussion op om alle disse forskellige Spørgsmaal. Enhver,